

Sygn. akt I Co 514/12

POSTANOWIENIE

Dnia 3 października 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marek Jasiński

Protokolant: Małgorzata Krysztofiak

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2017 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z wniosku H. B.

przeciwko M. P. i K. P.

o zabezpieczenie roszczenia

w przedmiocie wniosku obowiązanego M. P. o uchylenie zabezpieczenia

postanawia

oddalić wniosek.

Sygn. akt I Co 514/12

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 25 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku:

1. zabezpieczył roszczenie wnioskodawcy H. B. przeciwko M. P. i K. P. o zapłatę poprzez obciążenie na rzecz wnioskodawczyni H. B. hipoteką przymusową do kwoty 31 674,01 zł udziałów obowiązanej K. P. w prawie własności nieruchomości lokalowej wraz z przysługującym jej udziałem w wysokości (...) we współwłasności części wspólnych nieruchomości, w której znajduje się nieruchomość lokalowa, objętej księgą wieczystą nr (...) Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku;

2. zabezpieczył roszczenie wnioskodawcy H. B. przeciwko M. P. i K. P. o zapłatę poprzez obciążenie na rzecz wnioskodawczyni H. B. hipoteką przymusową do kwoty 31 674,01 zł udziałów obowiązanych M. P. i K. P. w prawie użytkowania wieczystego gruntu oraz z wprawie własności budynków i innych naniesień na nim posadowionych, objętych księgą wieczystą (...) Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku.

Postanowieniem z 18 lipca 2013 r. sygn. akt XVI Cz 777/13 Sąd Okręgowy w Gdańsku oddalił zażalenie obowiązanych na powyższe postanowienie, a w konsekwencji, stało się ono prawomocne.

18 kwietnia 2017 r. obowiązany M. P. złożył wniosek o uchylenie zabezpieczenia udzielonego postanowieniem z 25 stycznia 2013 r.

Uzasadniając wniosek obowiązany podniósł przede wszystkim, że uprawniona złożyła w krótkich odstępach czasu do różnych sądów dwa tożsame wnioski o udzielenie zabezpieczenia. Pierwszy – do Sądu Rejonowego Gdańsk-

Południe w Gdańsku (sygn. akt I Co 608/12), drugi do tutejszego Sądu, przy czym w obu sprawach zapadły odmienne rozstrzygnięcia. Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku prawomocnym postanowieniem oddalił wniosek o udzielenie zabezpieczenia. Obowiązany zarzucił, że w sprawie zachodziła powaga rzeczy osądzonej, bowiem w dacie wydania postanowienia z 25 stycznia 2013 r. przez Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku, sprawa zawisła przed Sądem Rejonowym Gdańsk-Południe w Gdańsku była na etapie postępowania zażaleniowego.

Nadto, obowiązany podniósł, że uprawniona nie uprawdopodobniła roszczenia ani interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Odnośnie istnienia roszczenia, podkreślił, że uprawniona nie udowodniła go. Nie wykazała bowiem istnienia zobowiązania wobec spółki, jak i bezskuteczności egzekucji przeciwko niej. Podniósł, że jako wierzyciel spółki, uprawniona może zgłosić swoje roszczenie w postępowaniu upadłościowym (...) sp. z o.o. Co więcej, zdaniem obowiązanego, również druga przesłanka udzielenia zabezpieczenia, tj. interes prawny, nie istnieje o stanie faktycznym sprawy. Obowiązany podniósł, że wykonalność ewentualnego orzeczenia w sprawie nie jest zagrożona, bowiem w toczącym się przeciwko obowiązanym postępowaniu karnym, w którym uprawniona ma status pokrzywdzonej, wydane zostało postanowienie o zabezpieczeniu majątku obowiązanym na poczet możliwego orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek o uchylenie zabezpieczenia podlegał oddaleniu jako bezzasadny.

Zgodnie z przepisem art. 742 § 1 k.p.c., obowiązany może w każdym czasie żądać uchylenia lub zmiany prawomocnego postanowienia, którym udzielono zabezpieczenia, gdy odpadnie lub zmieni się przyczyna zabezpieczenia. W pierwszej kolejności zbadać należało więc, czy w sprawie odpadły lub zmieniły się przesłanki udzielenia zabezpieczenia: uprawdopodobnienie roszczenia i interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Podkreślić przy tym należy, że, wbrew twierdzeniom obowiązanego, w postępowaniu zabezpieczającym nie jest wymagane udowodnienie ponad wszelką wątpliwość istnienia roszczenia, które ma być przedmiotem zabezpieczenia, ale wyłącznie jego uprawdopodobnienie, to jest przedstawienie takich okoliczności faktycznych i dowodów na ich poparcie, z których wynika, że roszczenie jest wystarczająco prawdopodobne. Uprawniona składając kopie dyspozycji zawarcia depozytu towarowego, certyfikatu i ogólnych warunków umowy, wykazała w wystarczającym stopniu do udzielenia zabezpieczenia jej roszczeń, iż powierzyła (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. środki pieniężne w celu ich inwestowania w metale szlachetne. Jest więc wysoce prawdopodobne istnienie jej roszczenia w stosunku do członków zarządu spółki, w sytuacji, gdy jej roszczenie nie zostanie zaspokojone w postępowaniu upadłościowym, co wiąże się również z kwestią interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia roszczenia. Obowiązany podniósł wprawdzie, że uprawniona może dochodzić swoich roszczeń w postępowaniu upadłościowym spółki, a także, że w toczącym się postępowaniu karnym przeciwko obowiązanym wydano postanowienie o zabezpieczeniu ich majątku na poczet ewentualnego orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody, jednakże, w ocenie Sądu, okoliczności te nie mogły skutkować uznaniem, że w sprawie odpadła lub zmieniła się przyczyna udzielenia zabezpieczenia. Jest bowiem wiedzą powszechnie znaną, a w konsekwencji nie wymagającą dowodów, że ujawniony i zabezpieczony majątek zarówno w toku postępowania upadłościowego spółki (...), jak i w toku postępowania karnego obowiązanym, jest dalece niewystarczający na zaspokojenie wszystkich roszczeń związanych z działalnością spółki, a zwłaszcza roszczeń osób, które powierzyły spółce środki finansowe w celu ich inwestowania w metale szlachetne i nie uzyskały ich zwrotu, w tym uprawnionej. Oznacza to, że nawet uzyskanie w toku postępowania upadłościowego czy karnego tytułu egzekucyjnego, nie daje rzeczywistej możliwości uzyskania przez uprawnioną zaspokojenia roszczenia. W dalszym ciągu interes prawny w uzyskaniu przez uprawnioną zabezpieczenia jej roszczenia istnieje.

W tym miejscu podkreślenia wymaga, że zgodnie z art. 316 § 1 k.p.c., w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., Sąd wydając postanowienie w przedmiocie wniosku o uchylenie zabezpieczenia, bierze pod uwagę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy, zaś na tę chwilę, obie przesłanki udzielenia zabezpieczenia w stosunku do obowiązanym, w dalszym ciągu istniały. Z uwagi na powyższe, wniosek o uchylenie zabezpieczenia podlegał oddaleniu.

Na powyższe rozstrzygnięcie nie miały wpływu podnoszone przez obowiązanego zarzuty stanu powagi rzeczy osądzonej czy też stanu sprawy w toku (zawisłości sprawy). Należy bowiem podkreślić pomocniczą funkcję postępowania zabezpieczającego wobec postępowania rozpoznawczego. Postępowanie zabezpieczające nie ma bowiem na celu prawomocnego rozstrzygnięcia określonego sporu, ale wyłącznie udzielenie uprawnionemu tymczasowej ochrony prawnej, tak aby umożliwić egzekucyjną wykonalność przyszłego orzeczenia co do istoty sprawy, bądź też zapewnić osiągnięcie celu postępowania. Złożenie zatem wniosku o udzielenie zabezpieczenia nie powoduje stanu sprawy w toku, bowiem ten powstaje dopiero z chwilą doręczenia pozwanemu odpisu pozwu. Art. 192 pkt. 1 k.p.c. jednoznacznie stanowi, że dopiero z chwilą doręczenia pozwu nie można w toku sprawy wszcząć pomiędzy tymi samymi stronami nowego postępowania o to samo roszczenie. Te same rozważania dotyczą zarzutu podniesionego we wniosku, że w sprawie doszło do nieważności postępowania z uwagi na powagę rzeczy osądzonej. Z powagi rzeczy osądzonej (art. 366 k.p.c.) korzystają bowiem wyłącznie orzeczenia co do istoty sprawy, a zatem te, których przedmiotem jest merytoryczne rozstrzygnięcie określonego sporu. Postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia, jako orzeczenie, którego przedmiotem jest wyłącznie udzielenie tymczasowej ochrony prawnej na czas postępowania, z takiego przymiotu nie korzysta.

Mając zatem na uwadze to, że w sprawie nie doszło do wydania postanowienia z 25 stycznia 2013 r. ani w warunkach sprawy w toku, ani w warunkach powagi rzeczy osądzonej, zarzut nieważności postępowania, jako bezzasadny, nie mógł się ostać.

O kosztach postępowania zabezpieczającego Sąd orzeknie w orzeczeniu kończącym postępowanie w instancji (art. 745 § 1 k.p.c.). Nie ma na obecnym etapie postępowania podstaw do uznania, że w sprawie zachodzi sytuacja o której mowa w art. 745 § 1 in fine k.p.c., zgodnie z którym, o kosztach postępowania zabezpieczającego powstałych później rozstrzyga na wniosek strony sąd, który udzielił zabezpieczenia, bowiem postępowanie rozpoznawcze przeciwko obowiązanym (V GC 1652/14) w dalszym ciągu pozostaje w toku i dopiero koszty postępowania zabezpieczającego powstałe po jego zakończeniu będą podlegały ocenie przez Sąd w tym trybie.

Sygn. akt I Co 514/12

ZARZĄDZENIE

(...)

1. (...)

2. (...) M. P.;

3. (...) K. P. (...)

4. (...)

(...)